

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 17 marca 2015r. powód M. Ł. wniósł o protokolarne odebranie przez pozwanego Miasto Ł. należycie wykonanego dzieła (w rozumieniu Kodeksu Cywilnego) będącego przedmiotem umowy o prace projektowe tj. umowy na wykonanie dokumentacji projektowo-kosztorysowych remontu konserwatorskiego elewacji zabytkowego budynku zlokalizowanego w Ł. przy ulicy (...), dzieła które przyjmujący zamówienie wydał zamawiającemu zgodnie ze swym zobowiązaniem, oraz w następstwie, o zapłatę należnej kwoty wraz z odsetkami oraz protokolarne odebranie należycie wykonanego dzieła (w rozumieniu Kodeksu Cywilnego) będącego przedmiotem umowy o prace projektowe tj. umowy na wykonanie dokumentacji projektowo-kosztorysowych remontu konserwatorskiego elewacji zabytkowego budynku zlokalizowanego w Ł. przy 6 Sierpnia 5, dzieła które przyjmujący zamówienie wydał Zamawiającemu zgodnie ze swym zobowiązaniem, oraz w następstwie, o zapłatę należnej kwoty wraz z odsetkami (pozew k.3-7 akt).

W piśmie procesowym z dnia 25 marca 2016r. (data wpływu) powód sprecyzował, że wnosi o zasądzenie od pozwanego łącznie **kwoty 82.816zł** wraz z należnymi odsetkami opisanymi w tym piśmie (pismo procesowe powoda k. 86-88 akt).

Pozwany Miasto Ł. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na pozew pozwany podniósł, że powód nie wykonał należycie umowy, przedstawione projekty renowacji kamienic zostały zdyskwalifikowane przez pozwanego z uwagi na liczne błędy, co ostatecznie spowodowało odstąpienie pozwanego od umowy (art. 494 k.c.) i odmowę zapłaty wynagrodzenia na rzecz powoda.

Jednocześnie również z ostrożności procesowej strona pozwany podniósł na podstawie art. 646 k.c. zarzut przedawnienia roszczeń dochodzonych przez powoda z uwagi upływ dwuletniego terminu .

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód prowadzi działalność gospodarczą w zakresie architektury pod firmą (...) (dowód: wypis z (...) k. 7 akt XGc18/15 SO w Łodzi – akta dołączone do przedmiotowej sprawy).

W dniu 31 maja 2012 roku i w dniu 6 czerwca 2012 roku w wyniku dwóch odrębnych postępowań przetargowych przeprowadzonych w oparciu o ustawę Prawo zamówień publicznych, strony zawarły dwie umowy, przedmiotem których było wykonanie dokumentacji projektowo- kosztorysowych remontów konserwatorskich elewacji zabytkowych budynków zlokalizowanych w Ł. odpowiednio przy ulicy (...) oraz ulicy (...).

(dowód: dokumenty w aktach XGc18/15 SO w Łodzi – akta dołączone do przedmiotowej sprawy i tak: Specyfikacja Istotnych Warunków Zamówienia SIWZ ul. (...) k. 8-30, Specyfikacja Istotnych Warunków Zamówienia SIWZ ul. (...) k. 31-, umowa z dnia 31 maja 2012 roku (...) (...) k. 55-59, umowa z dnia 6 czerwca 2012 roku ul. (...) k. 60-65).

Zgodnie z umowami pozwany/zamawiający Miasto Ł. zobowiązało się do zapłaty kwot kolejno:

-z tytułu umowy z dnia 31 maja 2012 roku w kwocie 46 408 zł ,

-z tytułu umowy z dnia 6 czerwca w kwocie 36 408 zł .

W dniu 18 czerwca 2012 r w siedzibie zamawiającego odbyło się spotkanie robocze na tematy związane z przedmiotem zamówienia. Po spotkaniu powód jako wykonawca sporządził notatkę służbową, którą przesłano pocztą do zamawiającego w dniu 21 czerwca 2012r. (dowód: notatka służbowa z dnia 18.06.2012r. k. 65 w aktach XGc18/15 SO w Łodzi – akta dołączone do przedmiotowej sprawy).

Po wykonaniu dokumentacji projektowo- kosztorysowych powód/wykonawca przekazał pozwanemu/zamawiającemu przedmiotowe dokumentacje techniczne, co zostało potwierdzone w postaci protokołów zdawczo-odbiorczych.

(dowód: w aktach XGc18/15 SO w Łodzi – akta dołączone do przedmiotowej sprawy- protokół zdawczo-odbiorczy z dnia 6.07.2012 ul. (...) k. 66- 67, protokół zdawczo-odbiorczy z dnia 23.07.2012 ul. (...) k. 67 akt, projekty architektoniczno-budowlane dołączone do kat w osobnych teczkach).

Następnie pozwany jako zamawiający zwrócił dokumentację techniczną dotyczącą ul. (...) powodowi celem naniesienia poprawek. Druga dokumentacja nie została zwrócona (dowód: protokół zdawczo-odbiorczy z dnia 23.07.2012r. k. 68 w aktach XGc18/15 SO w Łodzi – akta dołączone do przedmiotowej).

Jednocześnie pozwany jako zamawiający pismem z dnia 20.07.12 zn.(...) określił zakres zastrzeżeń i uwag- wad opracowania.

(dowód: pismo z dnia 20.07.12 zn.(...) co ulicy (...) k. 69-74 w aktach XGc18/15 SO w Łodzi – akta dołączone do przedmiotowej).

W dniu 25.07.2012r. powód udzielił w piśmie L.Dz. (...) obszernych wyjaśnień (dowód: pismo z dnia 25.07.2012 zn. L.Dz. (...) k. 75-78 w aktach XGc18/15 SO w Łodzi – akta dołączone do przedmiotowej).

W odpowiedzi dnia 10.08.2012r. pozwany pismem zn.(...) przyjął część ze złożonych wyjaśnień , lecz w pozostałych kwestiach zajął stanowisko odmienne, formułując wymagania, które według powoda, nie określone wcześniej w warunkach przetargowych (dowód: pismo z dnia 10.08.2012 zn. (...) k. 79-81 w aktach XGc18/15 SO w Łodzi – akta dołączone do przedmiotowej).

Pozwany pismem z dnia 8.08.12r. otrzymanym przez powoda w dniu 16.08.2012r. zn. (...) określił zakres zastrzeżeń i uwag wad opracowania odnośnie opracowania dotyczącego ul.(...) (dowód: pismo z dnia 8.08.12r. zn. (...) k. 82- 90 w aktach XGc18/15 SO w Łodzi – akta dołączone do przedmiotowej).

W dniu 17.08.2012r. powód udzielił w piśmie L.Dz. (...) ponownie obszernych wyjaśnień dotyczących obu tematów i jednocześnie zajął stanowisko o wstrzymaniu prac mających na celu dokonanie zmian projektowych z uwagi na dużą rozbieżność stanowisk w tematach rozwiązań technicznych, rozbieżność w interpretacji niektórych przepisów prawnych , zwiększenie wymagań pierwotnych oraz zakresu opracowania przez pozwanego do czasu wyjaśnienia rozbieżności stanowisk. Stanowisko o wstrzymaniu prac uzupełniających powód sformułował odnośnie obydwóch dokumentacji projektowych (dowód pismo z dnia 17.08.2012 zn. L.Dz. (...) k. 91-94 w aktach XGc18/15 SO w Łodzi – akta dołączone do przedmiotowej).

W odpowiedzi pozwany pismem **z dnia 4.09.12r.** otrzymanym przez powoda w dniu 7.09.2012r. (zn.(...)) 1.2.2012r. odstąpił od umowy **dotyczącej ul. (...) z uwagi na upływ wyznaczonego w piśmie z dnia 20.07.2012r. terminu na usunięcie wad dokumentacji technicznej** (dowód: pismo z dnia 4.09.12r. zn.(...) k. 95 w aktach XGc18/15 SO w Łodzi – akta dołączone do przedmiotowej).

Pozwany pismem z dnia **20.09.12r.** (zn.(...)) odstąpił od umowy **dot. ul.(...) z uwagi na upływ wyznaczonego w piśmie z dnia 20.07.2012r. terminu na usunięcie wad dokumentacji technicznej** (dowód: pismo z dnia 20.09.12 zn.(...) k. 96 w aktach XGc18/15 SO w Łodzi – akta dołączone do przedmiotowej).

W pismach z dnia 12.09.2012r. (zn. L.Dz. (...)) oraz z dnia 25.09.2012r. (zn. L.Dz. (...)) powód wskazał, powołując się jednocześnie na znane orzecznictwo, brak zasadności w uznaniu przez pozwanego wadliwości wykonanych dokumentacji. Powód wezwał jednocześnie pozwanego do uznania prawidłowości wykonania dokumentacji technicznej. W załączeniu pisma powód przesłał rozliczeniowe faktury VAT i wezwał do zapłaty kwot zgodnie z umowami.

Realizując zapisy umów, powód wystawił fakturę VAT Nr (...) z dnia 12 września 2012 roku i fakturę VAT Nr (...) z dnia 25 września 2012 roku płatne zgodnie z § 5 ust. 8 umowy z dnia 31 maja 2012 roku i umowy z dnia 6 czerwca 2012 roku w terminie 30 dni od ich wystawienia. Termin ten upłynął kolejno w dniu 12 października 2012 roku i w dniu 25 października 2012 roku (dowód: pismo z dnia 12.09.2012 zn. L.Dz. (...) k. 97-98 i 99-105 w aktach XGc18/15 SO w Łodzi – akta dołączone do przedmiotowej, pismo z dnia 25.09.2012 zn. L.Dz. (...) k. 106-107 w aktach XGc18/15 SO w Łodzi – akta dołączone do przedmiotowej, faktura VAT Nr (...) z dnia 12 września 2012 roku k. 108 w aktach XGc18/15 SO w Łodzi – akta dołączone do przedmiotowej,

faktura VAT Nr (...) z dnia 25 września 2012 roku k. 109 w aktach XGc18/15 SO w Łodzi – akta dołączone do przedmiotowej).

Pozwany wraz z pismem z dnia 21.09.2012r. (zn(...)) odesłał pocztą fakturę VAT nr (...) dot. ul. (...) do powoda jako niezasadną (dowód: pismo z dnia 21.09.2012r. zn(...) k. 110 w aktach XGc18/15 SO w Łodzi – akta dołączone do przedmiotowej).

Pozwany wraz z pismem z dnia 10.10.2012r. (zn(...)) odesłał pocztą fakturę VAT nr (...) dot. ul.(...) do powoda jako niezasadną (dowód: pismo z dnia 10.10.2012r. zn(...) k.111 w aktach XGc18/15 SO w Łodzi – akta dołączone do przedmiotowej).

Pozwany wraz z pismem z dnia 5.11.2012r. (zn(...)) odesłał pocztą dokumentację techniczną dot. ul. (...) do powoda (dowód: pismo z dnia 5.11.2012 zn(...) k. 112 w aktach XGc18/15 SO w Łodzi – akta dołączone do przedmiotowej).

Przedstawiciel prawny powoda/wykonawcy radca prawny mec. M. S. wzywała na piśmie dwukrotnie pozwanego do dobrowolnej zapłaty należności pismami z dnia 25.10.2012r. i z dnia 17.01.2012r., ale w odpowiedzi pozwany podtrzymał dotychczasowe stanowisko-pismo z dnia 25.01.2012r.

(dowód: wezwanie z dnia 25.10.2012r. k. 113-115 w aktach XGc18/15 SO w Łodzi – akta dołączone do przedmiotowej).

Pozwany wzywał wielokrotnie powoda do usunięcia **wad** dokumentacji **projektowo-kosztorysowej remontu** konserwatorskiego elewacji zabytkowego **budynku przy ul. (...)** w Ł.. Przypominał w korespondencji, iż Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 2 września 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu funkcjonalno-użytkowego (Dz.U. Nr 202, poz. 2072) w zamówieniach publicznych wprowadziło pojęcie dokumentacji projektowej. Dokumentacja projektowa zgodnie z tym rozporządzeniem służy do opisu przedmiotu zamówienia na wykonanie robót budowlanych. Składa się ona m.in. z: projektów wykonawczych, będących szczegółowymi projektami budowlanymi o zakresie i stopniu dokładności niezbędnym do sporządzenia przedmiaru robót, kosztorysu inwestorskiego, przygotowania oferty przez wykonawcę i realizacji robót budowlanych;

- przedmiaru robót, który powinien zawierać zestawienie przewidywanych do wykonania robót w kolejności technologicznej ich wykonania wraz z ich szczegółowym opisem oraz wskazaniem właściwych specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych, z wyliczeniem i zestawieniem ilości jednostek robót podstawowych.

Projekty wykonawcze powinny zawierać rysunki w skali uwzględniającej specyfikę zamawianych robót budowlanych wraz z wyjaśnieniami opisowymi w odniesieniu do:

- obiektu lub jego części,
- rozwiązań budowlano-konstrukcyjnych i materiałowych,
- detali architektonicznych oraz urządzeń budowlanych,
- instalacji i wyposażenia technicznego,

tak aby zawierały informacje niezbędne do wykreowania ceny oferty oraz wykonania robót budowlanych.

Projekty wykonawcze w ramach dokumentacji projektowej udostępnione są oferentom uczestniczącym w postępowaniu publicznym o wykonanie robót budowlanych. Stanowią one dla oferentów podstawę przygotowania i złożenia oferty. W ramach pytań oferentów do dokumentów przetargowych do zamawiającego zgłaszane są pytania jeżeli dokumentacja projektowa jest niejednoznaczna lub wadliwa. Projekty wykonawcze zostają w komplecie przekazane wybranemu wykonawcy i stanowią podstawę wykonania robót, ich kontroli oraz odbioru końcowego. Stanowią one również, po naniesieniu ewentualnych zmian wprowadzanych w trakcie wykonywania robót, podstawowy składnik dokumentacji powykonawczej.

Pozwany podkreślał, że wykonana przez (...) dokumentacja nie określająca w sposób szczegółowy zakresu wielu prac koniecznych do wykonania przy remoncie elewacji, **w żaden sposób nie spełnia wymagań stawianych projektom wykonawczym i nie stanowi podstawy do rzetelnego oszacowania kosztów robót ani dla inwestora, ani firm składających oferty w trybie zamówień publicznych.** Dotyczyło to całego opracowania, a najbardziej części konstrukcyjnej projektu, zawierającej jedynie ocenę stanu technicznego budynku a nie projekt wykonawczy naprawy lub wymiany uszkodzonych elementów. Zapis projektanta, iż elementy budynku należy odtworzyć w technologii zastanej, bez precyzyjnego określenia istniejących rozwiązań (łącznie z rysunkami szczegółów) nie określał jednoznacznie zakresu przewidzianych do wykonania prac. Pozwany podkreślał, iż rozbieżności projektowanych rozwiązań pomiędzy projektem architektoniczno-budowlanym a oceną techniczną dotycząca remontu elewacji budynku muszą zostać usunięte. Wszystkie części dokumentacji projektowo-kosztorysowej winny ściśle i jednoznacznie określać zakres niezbędnych prac budowlano- konserwatorskich. Zadaniem wykonawcy prac jest wykonanie ich zgodnie z dokumentacją projektową, zaś sporządzenie przedmiotowej dokumentacji jest obowiązkiem projektanta.

Ponadto pozwany wyjaśnił, iż zgodnie z art. 29 ust. 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz.U.2010.113. 759, z późn. zm.) oraz obowiązującą interpretacją Krajowej Izby Odwoławczej w dokumentacji projektowo-kosztorysowej nie mogą być podane nawet przykładowo żadne nazwy własne materiałów budowlanych, wskazujące ich producenta. Artykuł 10 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz.U.2004.92.881 z późn. zm.) nie dotyczył odtwarzanych, nie nowo zaprojektowanych elementów sztukatorskich, dekoracyjnych czy rzeźb.

Pozwany jako zamawiający wymagał zastąpienia tynku mozaikowego zaprojektowanego na zawilgoconym cokole ściany szczytowej budynku innym rozwiązaniem stosownym dla zabytkowego obiektu. Nadto, zauważył, iż zakres projektu obejmował kompleksowy remont wszystkich elewacji budynku. W związku z powyższym, dokumentacja musi zawierać rozwiązania dotyczące każdego z elementów, które znajdują się na elewacjach, w tym koszy podokiennych i okien piwnicznych oraz schodów wejścia od strony dziedzińca.

Użyty w piśmie pozwanego z dnia 09.08.2012 r. termin granit (...) miał oznaczać szary granit krajowy, zaś co do uwag projektanta o zwężeniu drogi ewakuacyjnej wyjaśniono, iż nakrywy murków przy schodach zewnętrznych nie muszą być szersze od przedmiotowych murków. Zamawiający wymagał ujęcia w zakresie dokumentacji wykonania izolacji poziomych i pionowych zawilgoconych murków schodów do szatni przedszkolnej (nie wejścia ewakuacyjnego do ganku) oraz wymiany na kamienne okładzin schodów zewnętrznych bez stosowania okładzin ścian murków przy schodach (dowód: pismo pozwanego z 10 sierpnia 2012r. k. 79-81 w aktach XGc18/15 SO w Łodzi – akta dołączone do przedmiotowej, zeznania świadka E. F. e-protokół rozprawy z dnia 27 października 2016r. czas 00:06:53-00:19:28, zeznania świadka E. P. e-protokół rozprawy z dnia 27 października 2016r. czas 00:20:40-00:34:20).

Podobne uwagi pozwany poczynił co do wykonania dokumentacji projektowo-kosztorysowej remontu konserwatorskiego elewacji zabytkowego budynku przy ul. (...) w Ł.. Pozwany wskazał, że:

- powód uwzględnił w projekcie tylko jeden z dwóch szczytów wschodnich,

- nie uwzględnił wejścia do piwnicy,
- nie uwzględnił remontu wejścia do kantoru,
- zabezpieczenia ścian preparatem antygrafitii,
- źle zaprojektował izolację poziomą ścian,
- zaplanował wykonanie tynków szlachetnych, a następnie pomalowanie farbą, co czyniło niecelowym wykonanie tynków szlachetnych ,
- nie określił zakresu i sposobu naprawy lub wymiany konstrukcji daszku wykusza,
- nie podał technologii wykonania izolacji przeciwwilgociowej, ani termicznej daszku wykusza,
- nie określił jednoznacznie zakresu renowacji płyt stalowych, balkonowych,
- nie określił sposobu renowacji płyt stalowych, konstrukcji żelbetowych (wymiary, zbrojenie, materiał, spadki, sposób zamocowania w murze) - (dowód: pismo pozwanego z 8 sierpnia 2012r.k. 82-90 w aktach XGc18/15 SO w Łodzi – akta dołączone do przedmiotowej, zeznania świadka E. F. e-protokół rozprawy z dnia 27 października 2016r. czas 00:06:53-00:19:28, zeznania świadka E. P. e-protokół rozprawy z dnia 27 października 2016r. czas 00:20:40-00:34:20).

Nienależyte wykonanie umowy przez powoda spowodowało, że pozwany utracił środki budżetowe na remont kamienic (dowód: zeznania świadka E. F. e-protokół rozprawy z dnia 27 października 2016r. czas 00:06:53-00:19:28, zeznania świadka E. P. e-protokół rozprawy z dnia 27 października 2016r. czas 00:20:40-00:34:20).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów.

Stosownie do treści art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Art. 232 k.p.c. stanowi natomiast, iż strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W konsekwencji, jeśli strona nie przedstawi wiarygodnych dowodów, to uznać należy, iż dany fakt nie został wykazany (udowodniony). Samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą. (art. 232 k.p.c. i art. 6 k.c.). Skoro zatem powód twierdził, iż umowa o dzieło została przez niego należycie wykonana, to powinien powyższe twierdzenie udowodnić jako strona dochodząca roszczeń. Powód poza złożeniem dokumentów prywatnych nie wykazał innej inicjatywy dowodowej, nie stawiał się też w charakterze strony celem przesłuchania , mimo stosownego wezwania.

Zgodnie z art. 245 k.p.c. dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie.

Formalna moc dowodowa dokumentu prywatnego wyraża się w tym, że zawarte w nim oświadczenie pochodzi od osoby, która złożyła podpis na dokumencie, jednakże nie rozciąga się ona na okoliczności towarzyszące złożeniu oświadczenia. Nie przesądza ona sama przez się o mocy materialnej dokumentu (kwestii jego ważności, skuteczności, a także prawdziwości). Dokument prywatny nie jest więc dowodem rzeczywistego stanu rzeczy (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 7 sierpnia 2015 r. VI ACa 1031/14 LEX nr 1794400).

Podobnie w wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 26 sierpnia 2015 r.

(I ACa 238/15 LEX nr 1797159) wskazano, że dokument prywatny nie korzysta z domniemania zgodności z prawdą złożonych w nim oświadczeń - formalna moc dowodowa tego dokumentu nie przesądza jego mocy materialnej.

Dokument prywatny nie jest sam przez się dowodem rzeczywistego stanu rzeczy, podlega natomiast ocenie według ogólnych reguł swobodnej oceny dowodów.

Zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów wyrażoną w art. 233 k.p.c. sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie "wszechstronnego rozważenia zebranego materiału" (a zatem, jak podkreśla się w orzecznictwie, z uwzględnieniem wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu, jak również wszelkich okoliczności towarzyszących przeprowadzaniu poszczególnych dowodów i mających znaczenie dla oceny ich mocy i wiarygodności (por. wyrok SN z dnia 17 listopada 1966 r., II CR 423/66, OSNPG 1967, nr 5-6, poz. 21; uzasadnienie wyroku SN z dnia 24 marca 1999 r., I PKN 632/98, OSNAPiUS 2000, nr 10, poz. 382; uzasadnienie postanowienia SN z dnia 11 lipca 2002 r., IV CKN 1218/00, LEX nr 80266; uzasadnienie postanowienia SN z dnia 18 lipca 2002 r., IV CKN 1256/00, LEX nr 80267; wyrok SA w Poznaniu z dnia 12 czerwca 2013 r., III AUa 51/13, LEX nr 1356634).

Jak twierdzi się w literaturze, moc dowodowa oznacza siłę przekonania uzyskaną przez sąd wskutek przeprowadzenia określonych środków dowodowych na potwierdzenie prawdziwości lub nieprawdziwości twierdzeń na temat okoliczności faktycznych, istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Wiarygodność zaś decyduje o tym, czy określony środek dowodowy, ze względu na jego indywidualne cechy i obiektywne okoliczności, zasługuje na wiarę (por. wyrok SA w Poznaniu z dnia 21 marca 2013 r., III AUa 1431/12, LEX nr 1322011; wyrok SA w Łodzi z dnia 5 czerwca 2013 r., I ACa 50/13, LEX nr 1345548; wyrok SA w Łodzi z dnia 23 lipca 2013 r., I ACa 90/13, LEX nr 1356578).

Przyjmuje się, że ramy swobodnej oceny dowodów muszą być zakreślone wymaganiami prawa procesowego, doświadczenia życiowego, regułami logicznego myślenia oraz pewnego poziomu świadomości prawnej, według których sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, dokonuje wyboru określonych środków dowodowych i wążąc ich moc oraz wiarygodność, odnosi je do pozostałego materiału dowodowego (por. uzasadnienie wyroku SN z dnia 20 marca 1980 r., II URN 175/79, OSNC 1980, nr 10, poz. 200; uzasadnienie wyroku SN z dnia 10 czerwca 1999 r., II UKN 685/98, OSNAPiUS 2000, nr 17, poz. 655; uzasadnienie postanowienia SN z dnia 15 lutego 2000 r., III CKN 1049/99, LEX nr 51627; uzasadnienie wyroku SN z dnia 16 maja 2000 r., IV CKN 1097/00, LEX nr 52624; uzasadnienie wyroku SN z dnia 29 września 2000 r., V CKN 94/00, LEX nr 52589; uzasadnienie wyroku SN z dnia 15 listopada 2000 r., IV CKN 1383/00, LEX nr 52544; wyrok SN z dnia 19 czerwca 2001 r., II UKN 423/00, OSNP 2003, nr 5, poz. 137; uzasadnienie wyroku SN z dnia 14 marca 2002 r., IV CKN 859/00, LEX nr 53923; uzasadnienie postanowienia SN z dnia 16 maja 2002 r., IV CKN 1050/00, LEX nr 55499; uzasadnienie wyroku SN z dnia 27 września 2002 r., II CKN 817/00, LEX nr 56906; uzasadnienie wyroku SN z dnia 27 września 2002 r., IV CKN 1316/00, LEX nr 80273).

W przedmiotowej sprawie, Sąd uznał dokumenty prywatne złożone przez obie strony procesu za wiarygodne i na tej podstawie dokonał stosownych ustaleń faktycznych, istotnych z punktu widzenia rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo okazało się bezzasadne.

Między powodem, a pozwanym jako doszło do zawarcia dwóch umów, na realizację dokumentacji projektowej dla budynków przy ul. (...) sierpnia 5 w Ł.. Szczegółowy zakres przedmiotu umowy określały umowy oraz opis przedmiotu zamówienia, przy czym wykonane dokumentacje projektowe miały być zgodne z obowiązującymi przepisami prawa zgodnie z celem dla jakiego miały służyć. Przedmiotowe dokumentacje stanowić miały opis przedmiotu zamówienia dla realizacji robót budowlanych w/w budynków (§ 2 ust 3 umowy). Strony określiły termin realizacji przedmiotu umów odpowiednio dla nieruchomości ul. (...) **na dzień 30 czerwca 2012 r.** oraz dla nieruchomości (...) **na dzień 7 lipca 2012 r.**

Mając na uwadze charakter i przedmiot świadczenia pozwanej, należało umowę zawartą między stronami zakwalifikować jako umowę o dzieło. W odniesieniu do umowy o dzieło, podobnie jak w wypadku umowy sprzedaży, ustawodawca przewidział w formie rękojmi za wady szczególną ochronę strony umowy, „obciążonej” wadami

świadczenia. W art. 638 k.c. odwołano się w zakresie wad dzieła do odpowiednio stosowanych przepisów o rękojmi za wady rzeczy sprzedanej. W przypadku odpowiedzialności za wady dzieła w kodeksie cywilnym obowiązuje do dnia 24 grudnia 2014 r. model rękojmi nawiązujący zasadniczo do rękojmi za wady rzeczy sprzedanej (zob. A. Brzozowski (w:) System prawa prywatnego, t. 7, 2004, s. 357-358; M. Jagielska, Odpowiedzialność za wady dzieła (wybrane zagadnienia) (w:) Polska i Wielka Brytania wobec Unii Europejskiej. Wybrane zagadnienia prawne, pod red. G. Grabowskiej, Katowice 2002, s. 103-113; A. Zimny, Umowa..., s. 23).

Przepis art. 637 k.c. traci moc obowiązującą z dniem 24 grudnia 2014 r. na podstawie art. 44 pkt 34 u. pr. kons. Zmiana ta jest związana z transpozycją dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, a także zamiarem ustawodawcy uporządkowania i zintegrowania przepisów dotyczących odpowiedzialności za jakość rzeczy sprzedanej, które znajdują odpowiednie zastosowanie do umowy o dzieło.

W miejsce częściowo samodzielnej regulacji odpowiedzialności za wady dzieła w art. 637 k.c. i odesłania w art. 638 k.c. (w brzmieniu do 24 grudnia 2014 r.) - w zakresie, w którym z przepisów o umowie o dzieło nie wynika nic innego w tym przedmiocie - do przepisów o rękojmi przy sprzedaży, od dnia 25 grudnia 2014 r. obowiązuje w art. 638 § 1 k.c. generalna zasada odpowiedniego stosowania do umowy o dzieło przepisów o rękojmi przy sprzedaży, tj. art. 556 k.c.- art.576⁴ k.c., z wyjątkiem wskazanym w art. 638 § 1 zdanie drugie k.c. (zob. szerzej uwagi zawarte w tezach 2-14 komentarza do art. 638 k.c.). Można zatem przyjąć, iż w zakresie odpowiedzialności za wady dzieła od dnia 25 grudnia 2014 r. obowiązuje w kodeksie cywilnym model rękojmi odpowiadający (a nie tylko nawiązujący do) koncepcji rękojmi za wady rzeczy sprzedanej z wyłączeniami przewidzianymi w art. 638 § 1 zdanie drugie k.c.

Należy także wskazać, że do dnia 24 grudnia 2014 r. na podstawie art. 627¹ k.c. do tzw. konsumenckich umów o dzieło w wypadku wystąpienia niezgodności dzieła z umową powinny być stosowane przepisy ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej dotyczące odpowiedzialności za niezgodność towaru z umową (zob. m.in. Z. Radwański, J. Panowicz- Lipska, Zobowiązania, 2008, s. 169; K. Kołakowski (w:) G. Bieniek, Komentarz, t. II, 2006, s. 196; a także uwagi do art. 627¹).

Mając na uwadze, iż umowy między stronami zostały zawarte przed 24 grudnia 2014 r. do analizy kontraktów i zasad odpowiedzialności należy przyjąć przepisy w brzmieniu sprzed nowelizacji.

W związku z tym, że dzieło może mieć charakter niematerialny należy w wypadku umowy o dzieło odróżnić wadę dzieła, z której wystąpieniem związana jest ochrona zamawiającego, od wady samego przedmiotu świadczenia (zob. W. Czachórski, Zobowiązania, 2007, s. 468; Ł. Łazarz, Obrót..., s. 57 i n., a także T. Grzeszak, Umowa..., s. 8 i n.).

W obowiązującym do dnia 24 grudnia 2014 r. przepisie art. 637 k.c., inaczej niż odpowiednich regulacjach odnoszących się do umowy sprzedaży, nie wprowadzono podziału na wady fizyczne i praw. Przepisy o rękojmi za wady rzeczy sprzedanej, które obowiązują w tym zakresie od 25 grudnia 2014 r., na podstawie art. 638 § 1 k.c. przewidują taki podział. Nie budzi zatem wątpliwości, iż rękojmia w wypadku umowy o dzieło dotyczy obu rodzajów wad (zob. K. Zagrobelny (w:) E. Gniewek, Komentarz, 2006, s. 1054; tak też S. Buczkowski (w:) System prawa cywilnego, t. III, cz. 2, s. 440-441). Z perspektywy umowy o dzieło zasadnicze znaczenie praktyczne będzie miała jednak odpowiedzialność za wady fizyczne, a nie prawne dzieła. Należy zgodzić się z poglądem wyrażonym w wyroku SA w Lublinie z dnia 26 stycznia 2006 r. (III AUa 1700/05, OSA 2008, z. 3, poz. 5), zgodnie z którym jednym z kryteriów pozwalających na odróżnienie umowy o dzieło od umowy o świadczenie usług jest możliwość poddania umówionego rezultatu (dzieła) sprawdzianowi na istnienie wad fizycznych.

W związku ze zmianą od dnia 25 grudnia 2014 r. treści art. 638 k.c. (zob. uwagi zawarte w komentarzu do art. 638 k.c.) należy przyjąć, iż ograniczenie zakresu odpowiedzialności przyjmującego zamówienie z tytułu rękojmi za wady, które można wyprowadzić z art. 634 i art. 641 § 2 k.c., obowiązuje tylko do 24 grudnia 2014 r. Do 24 grudnia 2014 r. aktualne pozostaje zatem stwierdzenie, iż odpowiedzialność przyjmującego zamówienie z tytułu rękojmi za wady nie wystąpi w wypadku, gdy przyjmujący zamówienie niezwłocznie zawiadomił zamawiającego o nieprzydatności materiałów do

prawkłowego wykonania dzieła zgodnie z art. 634 k.c., a także w sytuacji, gdy przyjmujący zamówienie uprzedził zamawiającego o niebezpieczeństwie zniszczenia lub uszkodzenia rzeczy, zgodnie z art. 641 § 2 k.c. (zob. P. Drapała (w:) J. Gudowski, Komentarz, t. III, cz. 2, 2013, uwagi do art. 637 k.c., oraz uzasadnienie do wyroku SN z dnia 22 kwietnia 1986 r., I CR 16/86, OSNC 1987, nr 8, poz. 119; zob. także uwagi do art. 641).

W wyroku z dnia 19 listopada 2002 r. (VI CKN 1474/00, OSG 2003, nr 8, poz. 73) SN trafnie uznał, że: „Fakt przyjęcia dzieła nie oznacza, że dzieło nie ma wad, tym bardziej że strony w protokole odbioru wyraźnie stwierdziły, że dzieło nie osiągnęło zakładanych w umowie parametrów. W takiej sytuacji od charakteru wad i woli zamawiającego zależy, jakie będą skutki występowania wad”. Wyraźne odróżnienie niewykonania od nienależytego wykonania zobowiązania może wywoływać ogólne wątpliwości klasyfikacyjne (tak również T. Pajor, Odpowiedzialność dłużnika za niewykonanie zobowiązania, Warszawa 1982, s. 102; S. Buczkowski (w:) System prawa cywilnego, t. III, cz. 2, s. 438; A. Klein, Wykonanie umowy i odpowiedzialność (w:) Instytucje prawne w gospodarce narodowej, pod red. L. Bara, Warszawa 1981, s. 268; inaczej SN w uzasadnieniu do uchwały z dnia 15 lutego 2002 r., III CZP 86/01, OSNC 2002, nr 11, poz. 132).

Jednak wykonanie dzieła obciążonego wadami nie może być w każdym przypadku utożsamiane z niewykonaniem umowy o dzieło (zob. wyrok SN z dnia 30 października 2002 r., V CKN 1287/00, LEX nr 577500).

W wypadku gdy dzieło ma wady, zamawiający może odmówić jego odbioru bez konieczności wykazywania, że wada została zawiniona przez przyjmującego zamówienie (por. A. Brzozowski (w:) System prawa prywatnego, t. 7, 2004, s. 359). W takiej sytuacji powstanie stan niewykonania zobowiązania do momentu przedstawienia przez przyjmującego zamówienie do odbioru dzieła pozbawionego wad. Jeżeli opóźnienie w świadczeniu jest związane z okolicznościami, za które przyjmujący zamówienie ponosi odpowiedzialność, popadnie on w zwłokę, z konsekwencjami wskazanymi w szczególności w art. 491 § 1 k.c. (zob. K. Zagrobelny (w:) E. Gniewek, P. Machnikowski, Komentarz, 2013, s. 1149-1150).

W wypadku, gdy zamawiający podejmie decyzję o odbiorze dzieła, może skorzystać z ochrony przysługującej mu w ramach rękojmi. Wypada w tym zakresie zwrócić uwagę na wyrok SN z dnia 18 stycznia 2012 r. (II CSK 213/11, LEX nr 1133803), w którym SN stwierdził między innymi, iż „oddanie dzieła bez części wymaganej dokumentacji nie uzasadnia oceny, iż nie doszło do prawdkłowego oddania dzieła w rozumieniu art. 642 § 1 k.c. Taki brak powinien być natomiast rozpatrywany w kategoriach wad dzieła i ich skutków dla roszczenia o wynagrodzenie za wykonanie dzieła. Oddanie dzieła nie powoduje wymagalności wynagrodzenia, jeżeli dzieło ma wady istotne, natomiast jeżeli dotknięte jest wadą nieistotną, jego oddanie powoduje w myśl art. 642 § 1 k.c. wymagalność wynagrodzenia wykonawcy, zaś zamawiający może domagać się usunięcia wady lub obniżenia wynagrodzenia albo tylko obniżenia wynagrodzenia, jeżeli wady

nieistotne nie dadzą się usunąć.

Do dnia 24 grudnia 2014 r. uprawnienia zamawiającego z tytułu rękojmi za wady dzieła zostały uszeregowane (zhierarchizowane) odmiennie od uprawnień kupującego (w wypadku sprzedaży) i zależą od tego, czy wady dają się usunąć i czy są istotne (zob. S. Buczkowski (w:) System prawa cywilnego, t. III, cz. 2, s. 441; A. Brzozowski, Odpowiedzialność..., s. 93 i n.; Z. Radwański, J. Panowicz-Lipska, Zobowiązania, 2008, s. 172).

Wady są usuwalne, jeżeli z perspektywy aktualnego poziomu nauki i techniki mogą być zlikwidowane w sposób pozwalający na osiągnięcie rezultatu, którym charakteryzuje się dzieło wolne od wad (por. K. Kołakowski (w:) G. Bieniek, Komentarz, t. II, 2006, s. 187; na temat znaczenia prawnego trudności technicznych związanych z oceną usuwalności i nieusuwalności wad zob. J.P. Naworski, Glosa do wyroku SN z dnia 1 kwietnia 2003 r., II CKN 1417/00, Glosa 2005, nr 4, s. 66 i n.).

W sytuacji, gdy wady dają się usunąć, zamawiający może żądać ich usunięcia i wyznaczyć w tym celu odpowiedni termin z zagrożeniem, że po bezskutecznym jego upływie nie przyjmie naprawy dzieła. Możliwość usunięcia wad, jak również ustalenia, jaki termin jest odpowiedni (do usunięcia wad), jest w każdym wypadku uzależniona od okoliczności danej sprawy. Należy przyjąć, że bardziej złożone i trudne do usunięcia wady będą wymagały dłuższego

terminu. Przy wyznaczaniu „odpowiedniego terminu” powinno się uwzględniać również czas, którego w analogicznych okolicznościach w odniesieniu do określonego rodzaju dzieła potrzebowałyby na usunięcie wady inne osoby (zob. K. Zagrobelny (w:) E. Gniewek, Komentarz, 2006, s. 1054).

W okresie do 24 grudnia 2014 r. sformułowanie wezwania do usunięcia wad w wyznaczonym terminie pod rygorem wykonania zastępczego, a nie odmowy przyjęcia naprawy po bezskutecznym upływie tego terminu, nie może skutkować utratą przez zamawiającego uprawnień z rękoi za wady dzieła w stosunku do wykonawcy, gdyż taka interpretacja działania nie znajduje oparcia w treści art. 637 § 1 k.c. i jest sprzeczna z treścią art. 65 § 1 k.c. regulującego dyrektywy wykładni oświadczeń woli. Nie można uzależnić skuteczności oświadczenia woli strony pozwanej w analizowanym zakresie jedynie od okoliczności, czy zostało ono sformułowane stricte językiem ustawy, tj. art. 637 § 1 k.c., bez względu na cel i zamiar działania podmiotu zamawiającego (por. SA w Ł. w wyroku z dnia 4 lipca 2013 r., I ACa 135/13, LEX nr 1363275).

Jeżeli wady są usuwalne, przyjmujący zamówienie może przystąpić do ich usunięcia. W takim wypadku skuteczne usunięcie wad wyczerpie uprawnienia zamawiającego z tytułu rękoi za wady dzieła. Przyjmujący zamówienie może odmówić usunięcia wad, gdyby wymagałoby to nadmiernych kosztów. Z perspektywy regulacji art. 637 k.c., wiążącej do dnia 24 grudnia 2014 r., należy wykluczyć dopuszczalność przymusowej realizacji uprawnienia z tytułu rękoi do żądania usunięcia wady (tak, słusznie, G. Domański, Istota rękoi za wady dzieła w Kodeksie cywilnym, NP 1967, nr 9, s. 1131; T. Wiśniewski, Praktyka sądowa w sprawach o wykonanie zobowiązań wynikających z umów o świadczenie usług, NP 1987, nr 3, s. 83; J.P. Naworski, Uprawnienia zamawiającego z tytułu wad obiektu budowlanego, uwagi na marginesie wyroku (7) SN z dnia 12 lutego 1991 r., III CRN 500/90, PUG 1992, nr 10-12, s. 200; odmiennie, dyskusyjnie, A. Brzozowski (w:) System prawa prywatnego, t. 7, 2004, s. 375-376).

Jeżeli przyjmujący zamówienie nie skorzystał ze wskazanego uprawnienia z art. 637 § 1 zdanie drugie k.c. i nie usunął skutecznie wad dzieła w wyznaczonym terminie, zamawiający nie może żądać upoważnienia przez sąd do usunięcia wad na koszt przyjmującego zamówienie (art. 480 § 1 k.c.; tak SN w uchwale z dnia 15 lutego 2002 r., III CZP 86/01, OSN 2002, nr 11, poz. 132, A. Brzozowski, Odpowiedzialność..., s. 101; S. Włodyka, Wykonanie zastępcze jako sposób sanowania wadliwości rzeczy, PPH 1999, nr 6, s. 18 i n.).

W wypadku gdy wady dzieła nie dają się usunąć albo z okoliczności wynika, że ich usunięcie nie może nastąpić w czasie odpowiednim (bez względu na fakt wcześniejszego wyznaczenia terminu do usunięcia wad (zob. wyrok SN z dnia 1 kwietnia 2003 r., II CKN 1417/00, OSNC 2004, nr 6, poz. 97, z glosą J.P. Naworskiego, Glosa 2005, nr 4, s. 66-75), albo usunięcie wad nie następuje pomimo wyznaczenia przez zamawiającego terminu na dokonanie naprawy (w szczególności z powodu odmowy usunięcia wad dzieła przez przyjmującego zamówienie w terminie wyznaczonym przez zamawiającego), zamawiającemu w okresie do 24 grudnia 2014 r. przysługuje prawo:

- 1) do odstąpienia od umowy - jeżeli wady są istotne,
- 2) albo do żądania obniżenia wynagrodzenia w odpowiednim stosunku - jeżeli wady są nieistotne (zob. w tym zakresie wyrok SN z dnia 22 listopada 2012 r., II CSK 183/12, LEX nr 1288629).

Wady dzieła są istotne, jeżeli wskutek ich wystąpienia dzieło jest niezdatne - do określonego w umowie użytku, ze względu na to, że nie posiada cech umożliwiających jego eksploatację (np. niesprawne i nienadające się do uruchomienia urządzenie) albo ma niewłaściwą formę zewnętrzną (w wypadku rzeczy zaprojektowanej bez uwzględnienia elementarnych wymagań estetycznych czy przestrzennych) (zob. także S. Buczkowski (w:) System prawa cywilnego, t. III, cz. 2, s. 442).

Zgodnie z wyrokiem SA w Gdańsku z dnia 28 października 1999 r. (I ACa 620/99, OSA 2002, z. 4, poz. 28) wady istotne dzieła, o których mowa w art. 637 § 2 k.c., mogą być zarówno wadami usuwalnymi, jak i nieusuwalnymi (podobnie SN w wyroku z dnia 8 stycznia 1999 r., I CKN 957/97, OSNC 1999, nr 7-8, poz. 131).

W wypadku wystąpienia wad istotnych zamawiający może skorzystać z prawa do odstąpienia od umowy (zob. wyrok SN z dnia 21 stycznia 2004 r., IV CK 356/02, Mon. Spół. 2005, nr 5, s. 14).

Pozostałe wady dzieła należy traktować jako nieistotne, a ich wystąpienie powoduje powstanie prawa zamawiającego do żądania obniżenia wynagrodzenia w odpowiednim stosunku (tak również S. Buczkowski (w:) System prawa cywilnego, t. III, cz. 2, s. 441 i n.; inaczej, dyskusyjnie, A. Brzozowski (w:) System prawa prywatnego, t. 7, 2004, s. 358-359, którego zdaniem w wypadku wystąpienia nieusuwalnych wad dzieła, za które przyjmujący zamówienie ponosi odpowiedzialność, zamawiającemu przysługują jedynie uprawnienie do żądania odszkodowania, zamiast świadczenia, albo uprawnienie do odstąpienia od umowy, natomiast przepis art. 637 k.c. nie znajduje w ogóle zastosowania). W celu ustalenia zakresu obniżenia konieczne jest porównanie wartości dzieła dotkniętego wadami i wartości dzieła, jakiego na podstawie umowy zamawiający miał prawo oczekiwać (zob. K. Zagrobelny (w:) E. Gniewek, Komentarz, 2006, s. 1054).

Przed sądem z tytułu wad stwierdzonych w okresie do dnia 24 grudnia 2014r. zamawiający może dochodzić tylko jednego ze wskazanych w art. 637 § 2 k.c. roszczeń, natomiast nie przysługuje mu uprawnienie do żądania usunięcia wady na podstawie art. 637 § 1 k.c. (por. wyrok SA w Gdańsku z dnia 15 listopada 2000 r., I ACa 722/00, OSA 2002, z. 7, poz. 44), ani również (charakterystyczne dla odpowiedzialności z tytułu rękojmi za wady rzeczy sprzedanej) żądanie, by przyjmujący zamówienie zamiast dokonanego wadliwie dzieła dostarczył inne bez wad.

Z ustalonych okoliczności sprawy wynika jednoznacznie, że dzieło wykonane przez powoda miało liczne wady, dyskwalifikujące je praktycznie w całości i mimo wyznaczenia kolejnych terminów poprawienia dokumentacji, powód ostatecznie wstrzymał się z realizacją swojego świadczenia i nie poprawił zamówionej dokumentacji projektowej. Pozwany zasadnie zatem odstąpił od umowy na podstawie art. 494 k.c. Najistotniejsze jest jednak w niniejszej sprawie to, co zresztą wyprzedza ocenę merytoryczną roszczenia powoda, że roszczenie powoda jest przedawnione.

Pierwszy pozew z dnia 2 stycznia 2015r. „ o protokolarne odebranie należycie wykonanego dzieła (w rozumieniu Kodeksu Cywilnego) będącego przedmiotem umowy o prace projektowe tj. umowy na wykonanie dokumentacji projektowo-kosztorysowych remontu konserwatorskiego elewacji zabytkowego budynku zlokalizowanego w Ł. przy ulicy (...), dzieła, które przyjmujący zamówienie wydał zamawiającemu zgodnie ze swym zobowiązaniem, oraz w następstwie, o zapłatę należnej kwoty wraz z odsetkami

protokolarne odebranie należycie wykonanego dzieła (w rozumieniu Kodeksu Cywilnego) będącego przedmiotem umowy o prace projektowe tj. umowy na wykonanie dokumentacji projektowo-kosztorysowych remontu konserwatorskiego elewacji zabytkowego budynku zlokalizowanego w Ł. przy (...) , dzieła które przyjmujący zamówienie wydał zamawiającemu zgodnie ze swym zobowiązaniem, oraz w następstwie, o zapłatę należnej kwoty wraz z odsetkami.”

został zwrócony zarządzeniem, które uprawomocniło się w dniu 21 kwietnia 2015r. Pozew ten jako zwrócony nie wywarł skutków prawnych, nie przerwał biegu przedawnienia roszczenia, bowiem w tej dacie roszczenie powoda było już przedawnione.

Zgodnie z **art. 646 k.c.** roszczenia wynikające z umowy o dzieło przedawniają się z upływem lat dwóch od dnia oddania dzieła, a jeżeli dzieło nie zostało oddane - od dnia, w którym zgodnie z treścią umowy miało być oddane.

Zgodnie z uchwałą SN z dnia 21 października 1994 r. (III CZP 136/94, OSNC 1995, nr 2, poz. 38) **przewidziany w art. 646 k.c. termin przedawnienia jest terminem szczególnym w rozumieniu art. 118 k.c.**, gdyż także w stosunku do roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej przewiduje krótszy niż trzyletni termin przedawnienia (inaczej niż np. termin przedawnienia roszczeń wynikających z umowy o roboty budowlane, którego podstawą prawną jest przepis ogólny art. 118 k.c.; szerzej zob. J.E. Nowicki, Zamówienia publiczne na roboty budowlane, cz. V, Zamówienia Publiczne. Doradca 2009, nr 10, s. 27 i n.; a także wyrok SA w Szczecinie z dnia 4 grudnia 2012 r., I ACa 608/12, LEX nr 1246869).

Skoro strony określiły termin realizacji przedmiotu umów odpowiednio dla nieruchomości ul. (...) **na dzień 30 czerwca 2012 r.** oraz dla nieruchomości (...) na dzień **7 lipca 2012 r., to terminy przedawnienia roszczenia upłynęły odpowiednio w dniu 30 czerwca 2014r. i w dniu 7 lipca 2014r.**

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł, jak w sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c., obciążając nimi powoda jedynie częściowo – w zakresie kosztów zastępstwa procesowego należnego pełnomocnikowi pozwanego w stawce podstawowej 3600zł (§ 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu -tj. Dz.U. poz. 461 z 2013 r.). Sąd nie obciążył powoda kosztami sądowymi z uwagi na sytuację życiową i majątkową.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego ,
3. uzasadnienie sporządzone przez sędziego.

17 listopada 2016r.